

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravištvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenšči nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 152.

V Ljubljani, v petek 8. julija 1898.

Letnik XXVI

Kmetijska družba kranjska.

Kakor smo že ob kratkem sporočili, vršil se je včeraj občni zbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko. O njenem delovanju povzamemo tisknemu poročilu nastopno:

Leta 1897 je družbi pristopilo 385 novih udov; koncem leta je bilo 18 častnih, 9 dopisujočih in 3668 pravih udov. Vseh podružnic je bilo 85. Letos je bilo ustanovljenih 10 novih podružnic in število novih udov znaša sedaj 4155, dočim jih je bilo leta 1888 le 1059.

Družbino premoženje je znašalo 40.527 gld. 65 kr., dohodki jednaki troškom v znesku 94.321 gld. 21 kr. Za leto 1899 se proračunavajo dohodki na 15.600 gld., troški na 15.140 gld.

Vsled sklepa občnega zbora dne 11. junija 1896 je glavni odbor zasnoval kmetijsko-kemijsko preskušališče, katero bo mogoče odpreti še to poletje. Istotako se bode že to jesen odprla kmetijska gospodinjska šola, in sicer v proslavo petdesetletnice vladanja presvetlega vladarja.

Podkovsko šolo je v prvem tečaju obiskavalo 10 učencev, v drugem 3. K skušniji pa se je oglasilo tudi 16 starejših kovačev, in sicer 8 s Kranjskega, 6 s Štajerskega in 2 s Koroškega.

Iz družbine drevesnice se je oddalo okoli 15.000 visokodebelnih drevesec in 1000 pritlikavcev. Za pleme je družba oddala 9 bikov simdolske pasme. Družbino glasilo »Kmetovalec« se je tiskalo v 5000 izvodih.

Raznih semen je družba udom razprodala za 20.000 gld., in sicer ruskega lanenega semena 11.100 kg., deteljnega semena 24.644 kg., drugih semen 24.644 kg.

Umetnih gnojil je družba razpečala nad 90 vagonov za 45.000 gld. Modre galice je oddala 100.000 kg., 175 trtnih škropilnic, 27 jih je

podarila. Oddala je mnogo tisoč sadnih drevesec ter raznih podpor v prosepah govedoreje, ovčarstva, svinjereje itd. Za čebelarstvo se je ustanovilo posebno društvo, za kmetijske stroje je družba dajala podpore ali stroje sama nakupovala.

Samostojno področje je imel konjerejski odsek, ki je posredoval pri razvrstitvi plemenih žrebcev, pri prebiranju za pleme in pri premovanju konj.

Ribarski odsek se je razdružil, ker se je v smislu deželnega zakona ustanovil okrajni ribarski odbor, ki je prevzel ribarski zavod na Studencu.

O predlogih raznih podružnic je bila jako živahna debata, ki je trajala do 1/2. ure.

Podružnica Gor. Vas v Poljanski dolini želi dobiti živinozdravnika. Odbornik Povše pripomni, da deželni odbor pripravlja za dež. zbor poročilo glede pomnožitve živinozdravnikov po raznih krajih. Živinozdravnikov sploh primanjkuje, ker c. kr. okrajni živinozdravniki porabijo večino časa v pisarnah in na komisijah. Ako pa hoče dežela dobiti živinozdravnikov, treba jim je plače zboljšati.

Podružnica Mokronog priporoča odboru, naj poskrbi, da bi se iz državnih trtnic dobilo več cepljenih trt in da bi v to svrhu podružnice dobivale podporo. To prošnjo obširno utemeljuje deželni poslanec vitez Langer in podpira zastopnik vipavske podružnice, nadučitelj Skala. Nadučitelj Ravnikar priporoča, naj bi se nova državna trtnica ustanovila v mokronoški okolici za okraje Mokronog, Trebnje in Radeče, ker bi ljudje ne imeli toliko troškov in bi se dobila za trtnico dobra zemlja.

Tehniški vodja Skalický odgovarja, da se iz državne trtnice po ministerskem ukazu oddajejo cepljene trte le za vzorne vinograde; nova državna trtnica pa se bode ustanovila iz administrativnih vzrokov v novomeški okolici. Mogoča

bi bila nova trtnica tudi blizu Trebnja ob železnici, a ni dobiti primerne sveta.

Vladni zastopnik Detela dostavlja, da je jednaka prošnja za ustanovitev nove državne trtnice pri deželni vladi, ki jo bode podpirala. Istotako se bodo dajala brezobrestna posojila v prvi vrsti sedaj za mokronoški in radeški okraj.

Odbornik Povše pripomni, da so se storili potrebni koraki, naj bi vlada dovolila na leto 50.000 gld. brezobrestnega posojila, ter predlaga, naj bi glavni odbor ponovil prošnjo na vlado v tem smislu, kar soglasno obvelja.

Novomeška podružnica predlaga, naj bi se v Ljubljani ustanovila živinska bolnica. O tem predlogu je bila dolga, živahna debata, katere so se udeležili tajnik Pirc, I. Turk, I. Počivalnik, učitelja Likozar in Pogačnik ter drugi. Čule so se pritožbe proti podkovskemu učitelju Šleglu, da noče vsprejemati bolnih konj v hlev na Poljanah itd. Ravnatelj Pirc odgovarja, da Šlegel tega ne sme, ker ni živinozdravnik itd. Sicer pa je že dež. zbor vsprejel predlog, da se v Ljubljani osnuje živinska bolnica.

Novomeška podružnica nasvetuje tudi, naj bi družba zopet prodajala gumijeve vezi za trte. Ravnatelj Pirc pojasni, da je družba to prodajo letos opustila, ker se posamezni posestniki niso oglašali in je morala družba vezi oddati raznim trgovcem. Drugi govorniki naglašajo, da trgovci prodajajo slabo pa drago blago. Konečno obvelja nasvet, da družba zopet prodaje gumijeve vezi.

Podružnica Kovor predlaga, naj se izposluje primerna državna in deželna podpora, da se bode po nižjih cenah prodajala umetna gnojila. Prošnja se predloži vladi in dež. odboru, dasi v to svrhu ni upati podpore.

Podružnica Rovte predlaga, naj se odpravi pristopnina 2 gld. Notar Gruntar, posestnik Zadnik in učitelj Pogačnik podpirajo ta predlog, ki pa ne obvelja.

LISTEK.

Pravljica iz devete dežele.

Angleški spisal Mark Twain.

I.

Pred več ko tisoč leti je bil ta mali okraj kraljestvo, prav majhno kraljestvice, nekako miniaturno izdajo kraljestva bi ga imenoval. Zavisti, prepira in upora deveta dežela v tistem železnem času ni poznala in tako so ji srečno tekla leta. Prebivalci so bili mirni in pošteni in tako je spala deželica v globokem mirnem snu, v nežni nedeljski tihoti. Tu ni bilo nobene hudobije, nobene zavisti, častilakomnosti ni bilo in torej tudi ne jeze; nesreče sploh niso poznali.

V teku časa je pa umrl stari kralj in njegov mali sin Henrik je prišel na prestol. Ljubezen ljudstva do njega je rasla vsak dan bolj. Bil je tako dober, tako čist, tako plemenit; polagoma se je spremenila ta ljubezen v strast, in naposled so ga oboževali. Pri njegovem rojstvu so zvezdogledi pridno proučevali tek zvezd in našli v bliščici knjigi sledeče zapisano:

»V Henrikovem štirinajstem letu se bode nekaj posebnega zgodilo. Žival, katere glas bode najljubše donel v njegovih ušesih, mu bode življenje rešila. Dokler bode kralj in narod to žival za njeno dobro delo častil, toliko časa dinastiji ne bode manjkalo naslednikov, in narod bode pred vojno, kugo in lakoto obvarovan. Toda varuje naj se pred napačno izvolitvijo.«

Do trinajstega leta kraljevega življenja so vsi zvezdogledi, državniki, državni zbor in narod le o jedni stvari govorili in ta je bila: Kako naj se zadnji stavek tolmači? Po prejšnjih stavkih bi se dalo sklepati, da se bode žival sama razodela, ko pride čas; toda zadnji stavek se tako glasi, kakor bi moral kralj poprej voliti in reči, kateri živalski glas mu najbolj prija. In če bi modro volil, bi mu izvoljena žival rešila življenje, njegovo rodovino, narod, če bi pa napačno volil — potem naj se pa varuje!

Koncem leta so bila mnenja ravno tako različna kakor v začetku cele stvari; vendar je menila večina pametnih in skušenih mož, da bi bilo najvarnejše, če bi mladi kralj žival izvolil, in sicer čim preje tem bolje. Izdali so torej ukaz, da naj

vsi ljudje, ki imajo kako pojočo stvar, jo prineso prvi dan novega leta v veliko dvorano kraljeve palače. Ukaz se je izvršil. Ko je bilo vse pripravljeno za poskus, stopi kralj noter z vsemi dostojanstveniki v paradni uniformi. Kralj sede na zlati prestol ter se pripravlja, da bi svoje vsemogočno mnenje izrekel. Toda naenkrat reče:

»Te stvari pojo vse najedenkrat; hrušča ne morem prenašati; nihče bi ne mogel v takem šumu kaj poštenega izvoliti; vzemite vse stran, poslušal bodem posamezne.«

Zgodilo se je tako. Pevce za pevcem se prilizuje ušesom mladega kralja ter skuša svoje tekmovalce izpodriniti. Dragoceni čas je mineval; med tako mnogimi čudovitimi pevci je bila volitev res težavna, zlasti ker bi imela napačna sodba tako hude posledice; to je provzročilo, da je večkrat dvomil ter lastnim ušesom ni verjel. Postal je ves nemiren.

Ministri so to videli, kajti niti za trenotek niso obrnili očij od njega. Rekli so sami pri sebi: »Zgubil je srčnost, jasnega razuma nima več, zmotil se bode in on, dinastija in njegov narod se bodo pokorili za to.«

(Dalje sledi.)

Podružnica Bled nasvetuje, naj bi se dajala darila onim živinorejcem, ki imajo bika za pleme. Odbornik Povše naglašja, da bi taka darila znašala na leto do 15.000 gl., ko bi vsakemu posestniku, ki vzdržuje bika, darovali le 10 gl. To je torej neumestno. Pač pa se bode dotični zakon v tem smislu zboljšal, da se bode strožje postopalo pri licencovanju bikov. Čuli so se tudi nasveti, naj bi se tudi od domačih živinorejcev kupovali za pleme biki čiste pasme, ker bi bili cenejši, posamezne občine pa naj bi si iz dohodkov od živinskih potnih listov preskrbovale bika, katerih še vedno primanjkuje.

Prošnja podružnice Čatež za podporo se odstopi dež. odboru.

Podružnica Litija nasvetuje, naj se prenaredi zakon glede komisij pri licencovanju bikov. Te komisije so predrage itd. Odbornik Povše odgovarja, da je dež. odbor že odposlal vladi premembo dotičnih določil ter nasvetoval, naj bi bil v komisiji kot voditelj okrajni živinozdravnik, jeden umen živinorejec kot delegat dež. odbora in župan ali namestnik za vsako občino. O tej premembi zakona bode sklepal dež. zbor.

Podružnica Vipava nasvetuje darila revnim pa umnim vinorejcem. Odbornik Povše odgovarja, da se taka darila niso obnesla. V to določena svota je bila razmeroma nizka, a prošnja je dohajala na stotine. Dež. odbor je bil v največji zadregi, komu naj dovoli neznan darilo, ki navadno ni prav nič zaleglo. Pač pa obvelja nasvet vipavske podružnice, da družba prodaje žveplo, ker nekateri trgovci prodajajo slabo blago. Istotako obvelja nasvet, naj bi se podružnicam določil delokrog glede članov.

Podružnica Slap predlaga prošnjo za železnico od Ustja do Postojine. Prošnja se izroči na merodajno mesto.

Želja podružnice Tuhinj, naj bi se škode po toči itd. cenile o pravem času, se naznani vladi.

Predlog podružnice Studeno, naj bi se boljše popravljala občinska pota, se odstopi dež. odboru.

Pravila društva „Naša straža“.

§ 1. Ime in sedež.

Društvo se imenuje »Naša straža«; svoj sedež ima v Ljubljani; razteza se po deželah in kraljestvih, zastopanih v državnem zboru, in ni politiško.

§ 2. Namen.

Društvu je namen podpirati in krepiti v gospodarskem in kulturnem oziru Slovence in Hrvate na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem, v obmejnih ali jezikovno mešanih pokrajinah.

§ 3. Sredstva.

V dosego svojega namena društvo

1. zbira denarne doneske: ustanovnino, udnino, darila, volila itd.;
2. združuje slovenske gospodarske organizacije, (gospodarske zadruga, kmečka društva, obrtne zadruga, posojilnice) in nepolitiška društva v smislu svojega namena;
3. podpira v gori označenem okrožju (§ 2.) slovensko in hrvatsko obrt in trgovino;
4. brani slovenska in hrvatska posestva imenovanih pokrajin (§ 2.) v gospodarskem obziru;
5. organizuje ožje deželne, okrajne in krajevne odbore, ki po določenem načrtu (§ 7. odst. 8.), proizvedejo o gospodarskih in kulturnih razmerah slovenskega in hrvatskega ljudstva v svojem okrožju, s primernimi nasveti poročajo svoje proizvedbe glavnemu odboru in v društvene namene nabirajo denarna sredstva.

§ 4. Udje.

Udje so:

A ustanovni;

B redni, in sicer:

a) moški in ženske, ki so dovršili 16. leto;

b) nepolitiška društva in zadruga v društvenem okrožju.

Kdor hoče društvu pristopiti, oglasi se pri načelstvu, ki ga vsprejme ali pa odkloni, ne da bi moralo navesti kake vzroke za to. V tem oziru ni priziva.

§ 5. Pravice udov.

Udje se smejo vdeleževati zborov, predlagati predloge, glasovati, voliti in voljeni biti. Društva in zadruga se smejo vdeleževati teh zborov vsaka po enem zastopniku, ki se mora izkazati, da je pooblaščen po odboru svojega društva ali zadruga. Ti zastopniki imajo ravno tiste pravice kot drugi udje.

§ 6. Dolžnosti udov.

A. Udje morajo plačevati svoje doneske, in sicer: Ustanovni jedenkrat za vselej vsaj 50 Kr. in razdelé lahko svoje plačevanje na pet let po 10 Kr. Redni udje plačajo vsaj po 1 Kr. na leto.

B. Društva in zadruga morajo odrajtovati svoje letne doneske, katerih svota se razmeram primerno dogovori z načelstvom, ki pa ne sme znašati manj nego 10 Kr.

§ 7. Društveno vodstvo.

Društvo vodi glavni odbor. V ta odbor se voli vsako tretje leto pri rednem občnem zboru 50 odbornikov, in sicer: 10 s Kranjskega, 10 s Štajerskega, 10 s Koroškega, 10 s Primorskega in 10 izven teh dežel. Vrh tega ima še vsako z društvom zavezano društvo ali zadruga pravico, po svojem odboru imenovati po jednega odbornika. Glavni odbor se deli v tri oddelke: a) pravni, b) informacijski in organizacijski, c) gospodarski.

Pravni oddelek sestoji iz strokovno izvežbanih mož, ki so društvu v pravno pomoč.

Informacijski in organizacijski oddelek organizuje proizvedbe po posameznih udih, po društvu pripojenih društvih in po ožjih odborih.

Gospodarski odsek goji zvezo z gospodarskimi organizacijami in se v posameznih slučajih posvetuje, kako naj se ž njihovo pomočjo dosega društveni namen.

Oddelki se samostojno vstanavljajo in sicer tako, da odborniki glavnega odbora volijo izmed svoje srede 15 članov v gospodarski, 15 članov pa v pravni oddelek. Ostali odborniki pripadajo informacijskemu in organizacijskemu oddelku. Noben odbornik ne more pripadati dvema oddelkoma. Vsak oddelek si voli izmed svoje srede predsednika, prvega in drugega tajnika. Predsednik in prvi tajnik morata bivati v Ljubljani; drugi tajnik mora biti izvenkranjski društvenik. Po potrebi sklicuje predsednik vsakemu oddelku oddelkove seje; v nujnih slučajih sme tudi pismeno proizvedeti menenje odbornikov. Če je predsednik zadržan, namestuje ga prvi tajnik. Sklepi v oddelkih, ki se sklepajo z nadpolovično večino glasov, se predlagajo načelstvu v konečno rešitev.

Glavnemu odboru v pomoč se vstanavljajo ožji odbori. Tak ožji deželni — okrajni ali krajni odbor se sme vstanoviti od društvenih članov samo z dovoljenjem načelstva, ki mu imenuje predsednika. Število odbornikov je poljubno od 3—15. Ožji odbori imajo nalogo podpirati v zlasti informacijski in organizacijski oddelek. V svojem delovanju so odvisni od načelstva, od katerega dobivajo potrebna navodila za svoje delovanje.

Načelstvo sestaja iz predsednikov in tajnikov imenovanih treh oddelkov. Načelstvo si izvoli izmed svoje srede predsednika in njegovega namestnika, tajnika in njegovega namestnika, blagajnika in njegovega namestnika. Izvenkranjski tajniki posamnih oddelkov, ki naj se razdelé tako, da jeden pripada Štajerskemu, jeden Koroškemu in jeden Primorskemu, se v načelstvu izvolijo za drugega, tretjega in četrtega tajnika.

Načelstvo vsprejmlje poročila posamnih oddelkov in sklepa o njih; poročila in nasvete posamnih udov, društev, zadrug in podoborov oddaja oddelkom v pretres in poročanje. Načelstvo sprejmlje ude v društveno zvezo, organizuje krajevne, okrajne in deželne odbore in sploh izvršuje vrhovno vodstvo nad vsem društvenim delovanjem. Seja načelstva je sklepčna, če so navzoči vsaj štirje njegovi člani. Načelstvo voli in sklepa z nadpolovično večino glasov. Predsednik, oziroma njegov namestnik sklicuje seje in jim predseduje. Načelstvo se pa mora sklicati v sejo tudi, če to zahtevajo vsaj trije njegovi člani.

§ 8. Občni zbor.

Redno se vrši občni zbor vsako leto meseca avgusta; izredno pa, če ga zahteva tretjina rednih udov. Občni zbor voli vsako tretje leto odbor; vsako leto pa tri pregledovalce računov, sklepa o poročilu načelstva v zadnjem upravnem letu, ki

sklepa 31. julija, o premembi pravil in o razdružitvi društva. Občni zbor se naznanja po slovenskih časopisih vsaj 14 dni prej. Sklepen je ne gledé na število navzočih udov in sklepa po nadpolovični večini glasov.

Čas, kraj in dnevni red občnega zbora določa načelstvo, istotako časopise, v katerih se razglasa občni zbor.

§ 9. Razsodišče.

Pri prepirih iz društvenega razmerja voli vsaka stranka po dva razsodnika. Razsodniki si volijo predsednika izmed drugih društvenikov. Proti razsodbam tega razsodišča ni ugovora.

§ 10. Razpust društva.

Društvo preneha, če je razpusti gosposka ali če se to sklene pri občnem zboru z dvetretjinsko večino.

Društveno premoženje prevzame za slučaj, da gosposka razpusti društvo, mestna hranilnica ljubljanska in je izroči novemu društvu, ako se ustanovi tekom petih let z enakim namenom. Če pa se to ne zgodi, pripade po petih letih polovica premoženja družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, druga polovica jednaki družbi za Istro.

Ako pa društvo preneha po lastnem sklepu, določi občni zbor zajedno, v katere namene se porabi društveno premoženje.

§ II. Začasna določila

Predlagatelji teh pravil vsprejmljejo, brž ko so potrjena, oglase za društvo. Ko je oglašenih vsaj 50 udov, skličejo ustanovni shod, pri katerem se voli odbor. Potem je društvo ustanovljeno.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Jezikovno vprašanje. Prihodnji teden se vrše neprisilni in neobvezni razgovori mej ministerskim predsednikom grofom Thunom in zastopniki liberalnega veleposestva, katerih se vdeleži tudi trgovinski minister dr. Baernreither. S tem, da so se zastopniki nemško-liberalnega veleposestva odzvali povabilu ministerskega predsednika, sicer se ni mnogo pridobljeno za pereče vprašanje, ki se mora rešiti prej ali slej, vse je marveč odvisno le od tega, kako bodo ti možje vsprejeli nasvete Thunove vlade in kako se bodo izražali napram zahtevam mladočeških zaupnikov, kakor tudi od tega, ali bodo zastopali vladno stališče tudi pri prvakah drugih nemških strank. V tem oziru je pa kaj malo upanja, kajti še vselej je pri takih prilikah zmagoval nemški radikalizem nad zmernejimi nemškimi elementi in tudi nad vlado. V tem slučaju bo moral grof Thun poseči po drugih sredstvih oziroma po drugem programu. — O poročilih, ki govore o izgotovljenem jezikovnem načrtu, pri katerem so baje sodelovali češki in nemški zaupniki, pravi praška »Politik«, da so popolno neosnovana, kajti iz verodostojnega vira ve poročati, da je vlada češkim zaupnikom pojasnila samo nekake glavne poteze eventualnega jezikovnega zakona, ki so jih načrtali višji politični in pravosodni uradniki, ki bivajo ali so bivali dalje časa na Češkem ali Moravskem in so jim toraj iz lastne skušnje precej znane jezikovne razmere v deželah češke krone. Mej temi se posebno imenuje podpredsednik praškega namestništva Stummer, ki vživa posebno zaupanje grofa Thuna in bo v kratkem imenovan sekcijiskim načelnikom, dalje sekcijiski načelnik v notranjem ministerstvu Sagasser ter dvorni svetniki Klein, Schurda in Stadler. Ravnotako neverjetno je, kar poroča »Vaterland« o tolmačih. Takemu načinu ravnopravnosti se bodo Čehi po vsi pravici uprli z vso odločnostjo, kar mora biti grofu Thunu dobro znano in toraj ni lahko umljivo, kaj bi ga bilo dovedlo do tega koraka.

O ogerskem avtonomnem carinskem tarifu, o čegar načrtu smo včeraj na kratko omenili, poroča tudi dunajski uradni list, potem pa dostavlja: Imenovani carinsko tarifni načrt je korak ogerske vlade, katerega pomen bi se najbolje izrazil s klasičnimi besedami: si vis pacem, para bellum. V času, ko je gospodarska ločitev obeh državnih polovic vodilno načelo raznih strank v obeh državnih polovicah, ko se v Avstriji in na Ogerskem pokazujejo parlamentarne težkoče z ozirom na rešitev nagodbenega vprašanja, je gotovo umljivo, da se za slučaj, ako bi se do do-

ločenega roka ne resilo povoljno to vprašanje, zagotovi nekaj za gospodarsko neodvisnost. Samo s tega stališča presoja toraj dunajska »Wiener-Zeitg.« predlogo ogerske vlade, s katero se peča enketa prihodnji teden, in pošilja 700 strani broječe delce že sedaj v papirni koš. — Iz vsega se vidi, da uradni list še vedno upa na sporazumljenje mej avstrijskimi in mažarskimi krogi in na nadaljno gospodarsko celokupnost monarhije, nasproti se pa z vso odločnostjo upira carinski meji mej Avstrijo in Ogersko. — Po našem mnenju pa niso ravno tako daleč na napačna pota zašli oni, ki zagovarjajo gospodarsko samostojnost in popolno neodvisnost Avstrije, kajti ako bi ne imeli od tega nobene druge koristi nego to, za kar nas Mažari vsako leto osleparijo, bilo bi že to veliko.

Politično preganjanje italijanskih katolikov se nadaljuje tudi pod novim ministerstvom generalov, akoravno si je zapisalo na svoj prapor mej drugim tudi pravičnost. V Milanu je oblastvo za prazen nič prijelo prelata Scottona, ker je bil »državi nevaren«, v nekem kraju pri Sijeni so pa odvedli v zapor dva duhovnika, ki ju dolže, da podobe sv. Očeta razširjata z »državi nevarnimi« napisi. Nič bolje se ne godi katolikom-lajnikom, na katerih vsak korak prežé državni tajni ovaduhi in izdajice. Po pravici piše toraj »Osservatore Romano«, da so pod novim ministerstvom nastopile mnogo slabeje razmere, kakor so bile poprej, in da se zdi dotičnemu, ki prebira imena novih ministrov in novoimenovanih državnih podtajnikov, kot bi se nahajal v visokem svetu prostozidarstva. General Pelloux je, kakor znano, l. 1870 s svojo baterijo streljal pri Porta Pia.

Dreyfusova afera. Za včerajšnji dan je bila v francoski zbornici napovedana burna razprava o Dreyfusovi aferi, o kateri je imel poročati vojni minister Cavaignac. Ali se je to zgodilo ali ne, dosedaj še ni znano, pač pa poročajo listi, da se je ministerstvo te dni opetovano posvetovalo o tej kočljivi zadevi. Povod temu je dala mej drugim tudi Dreyfusova soproga, ki je izročila pravosodnemu ministru Sarrienu prošnjo za razveljavljenje obsodbe. Sarrien se je nato posvetoval z ravnateljem kriminalnih zadev ter o tem sinoči poročal ministerskemu svetu. Nadalje je pa baje ministerski predsednik Brisson iztaknil nek dokaz, da je oni zloglasni borderau res pisal Esterhazy in ne Dreyfus in da je torej prvi izdajica. Pomniti pa treba, da to objavlja Dreyfusu skrajno prijazen list »Radical«. O vojnem ministru se trdi, da je odločno proti reviziji Dreyfusove afere; voljan je sicer prebrati zapisnik stotnika Lebrun-Renaulta z izjavo bivšega kapitana Dreyfusa, toda opozarjati hoče preje, da bi bilo objavljenje teh pisem v kvar zunanji politiki francoske republike. Predlagati torej hoče, naj zbornica izvoli poseben odsek, kateremu bo zaupno pojasnil imenovano zadevo in ki bo odločeval konečno o krivdi Dreyfusovi. V ta odsek se kandidujejo mej drugimi Milerad, Ribot, Déroulède, Pelletan, Aynard in Cassagnac. Vse je torej rado vedno, kako se bo pod novo vlado razvzljalo to vsestranski zamotano vprašanje, polno židovskih sleparij in zvijač.

Cerkveni letopis.

Protivniki srbske cerkvene autonomije.

Iz Zagreba, 27. junija.

Pred nedavnim je sklical patrijarh Branković v Karlovcih konferencijo glede cerkvenega kongresa. Znano je namreč, da se je zadnji cerkveni kongres razšel, pa da ni izdelal takozvanega cerkvenega statuta za urejenje odnošajev grškoistočne cerkve. Narodna večina na tem kongresu ni hotela odobriti po ogerskej vladi predložene osnove za ta statut, ker bi z odobrenjem njegovim grškoistočna cerkva izgubila mnogo od svoje dosedanje samostalnosti, posebno v narodnem pogledu. A ogerska vlada ravno to želi, da spravi Srbe tudi v cerkvenih zadevah pod svojo oblast. Škofje vladi ne nasprotujejo, saj je dobro poznato, da so pod to pogodbo dobili svoja dostojanstva. Patrijarh Branković je predložil na konferenciji, da se za bodoči kongres 15 duhovnov za cerkveni sabor izvoli samo od duhovnov in ne tudi od posvetnih volilcev; člani konferencije pa tega predloga niso mogli odobriti, ker bi na ta način počasi nadvladala v cerkvenem saboru ogerskej vladi

privržena stranka. Zategadelj je bila konferencija brezuspešna in želja ogerske vlade se ni izpolnila.

Toda ogerski časopisi pišejo o tem dogodku prav hinavsko. Pravijo namreč, da je ministru predsedniku žal, da se obe stranki kongresa ne morete sporazumeti in da radi tega ne more delo napredovati. In vendar vemo vsi, da je do zdaj ravno ministerski predsednik Banffy pri tej zadevi največ sam spletkaril in da je le on kriv, da ni še cerkveni statut izdelan v onem smislu, kakoršnega želi narodna stranka. Kar vé ves svet, to hočejo ministri oprode s svojim pisanjem prikriti ter storiti narodno stranko odgovorno za vsako nesporezumljenje. Med te oprode spada tudi poznati dopisnik »Pester Lloyd« iz Zagreba in glavni sodelavec pri tem listu glasoviti (!) poslanec Gjurković. Da je govoril in pisal proti Hrvatom, kjer se je le dalo, znano nam je dobro; saj polni že od zdavnaj »Pester Lloyd« predale z naj-gnjusnejimi poročili in napadi na Hrvate. Kar ni mogel spraviti v ta list, raztrosil je po manjih časopisih, kar jih je Hrvatom sovražnih. Kdo se še ne spominja glasovitih (!) člankov: »Nation auf Puff« objavljenih v »Mitrovitzer Zeitung« in drugih takih književnih pojavov tega prijatelja (!) hrvatskega naroda. V vseh svojih izjavah proti hrvatskem narodu se je povsodi in vselej ponašal kot pravi, nestrpljivi Srb, pa bi človek mislil, da se bode potegnil v tako važnej zadevi, kakor je mejenje cerkvenega statuta za srbsko stvar. Toda varaš se. Razpravlja v jednom dopisu »Pester Lloyd« o nevspešnej konferenciji v Karlovcih drži Srbe za nespravljive in tudi nezahvalne nasproti ogerskej vladi, katerej zopet svetuje, da naj le počaka s cerkvenim statutom, dokler ne izumre današnja generacija, kasneje se bode dalo lahko vse urediti, kakor bode vlada hotela. Tako piše srbski rodoljub (!) o svojem narodu, kateremu prorokuje popolno politično smrt v kratkem času. To je nekaj nenavadnega in nezaslišanega, da bi sploh poslanec mogel o svojem narodu tako nedostojno pisati.

Prav mu je odgovoril srbski list »Novo Vreme«, da bo moral ogerski minister še dolgo čakati, dokler izumre srbski narod, kajti želja čestitega (!) poslanca Gjurkovića se ne bode še tako brzo izpolnila. Takšnega bezstidnega bizantizma pa zares že dolgo nismo opazili med hrvatskimi poslanci na ogerskem saboru, kakoršen je le ta Gjurkovićev. Pred nedavnim se je isti poslanec zahvaljeval ogerskim ministrom zato, ker so državno točarino odstranili tudi na Hrvatskem, a ob enem uveli nov državni davek na žgane pijače in na sladkor ter tako narodu naprtili nov davek, katerega se ne bodo zlepa rešili. Zdaj pa priporoča ministru, da čaka z urejenjem statuta cerkvenega, ki je neobhodno potreben, če hoče cerkev in narod napredovati, in sicer samo zato, ker hoče minister, da se vrši njegova volja in ne narodova. In taki poslanci so dandanes merodavni možje na Hrvatskem in na Ogerskem ter odločujejo o osodi važnih narodnih interesov, ki se na ta način izdajejo Mažarom, da imajo le oni koristi do vsega. Koliko koristnega bi se dalo izvesti za pravoslavno cerkev in šolstvo, ko bi se mogel statut tako urediti, kakor to želi narodna stranka srbska. Tako pa so srbskemu narodu zvezane roke ter ne more naprej; kajti statut bi se mogel odobriti le v onem slučaju, ko bi se narodna stranka odrekla vsakega upliva na kongres, t. j. ko bi hotela izročiti svojo cerkveno autonomijo ogerskej vladi pa tako zadati srbskemu narodu narodno smrt.

Toda tega domoljubna stranka srbska ne bode nikdar storila, marveč bode branila svoje pravice do skrajnosti. Banffy in Gjurković pa se bosta načakala, preden se jima izpolni le najmanja želja v tem pogledu. Hinavci bodo med tem seveda slavili zmernost in modrost ogerske vlade in njenih privržencev, ki ne pusté, da se narodi razvijajo, napredujejo i urejujejo svoje zadeve po božji in človeških postavah v svojo korist. In to je sad onega krivega liberalizma, ki se na Ogerskem še dandanes goji po masonskih ložah in po časopisih, ki so od njih odvisni. In taki so na Ogerskem večidel vsi, a na čelu jim »Pester Lloyd«. Celo na Hrvatsko se je ta liberalni in framasonski smrad zatrosil v uradne liste, v katerih se odobrujejo dela ogerske vlade, tudi če so hrvatskemu in srbskemu narodu škodljiva. Zares je že skrajni čas, da se Hrvati oslobode

gospodstva te liberalne gospode, a pred vsem nenarodnih poslancev, ki so največ skrivili, da se nahajajo Hrvati in Srbi v tako velikej odvisnosti od svojih sovražnih sosedov, ki jim ne žele nič drugega nego le narodno smrt.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, dne 7. julija. †

Pred prehodom na dnevni red naznani župan, da se je dalmatinski ces. namestnik potom deželnega predsedstva brzojavno zahvalil za podporo ljubljanskega mesta v znesku 300 gl. in za prepustitev barake. Glede te meni deželni predsednik, naj bi se čim preje odposlala na določeno mesto, kateri želji se ustreže in je župan že odredil vse potrebno.

O začasnem pokritju stroškov za gradnjo »Gasilnega doma« poroča odb. Žužek. Vsi stroški za ta dom, v katerem bo poleg prostorov za gasilce velika dvorana za zborovanja, nabore in volitve, prostor za mestno stražo, skladišče in delavnica za vodovod in elektrarno in bo stal na cesarja Jožefa trgu, so proračunjeni po končnih načrtih na 117.092 gl. H tej svoti prispevata vodovod in elektrarna z vsak po 10.000 gl., v pokritje ostalega zneska se pa najame posojilo, ki se bo amortizovalo v 50. letih. Za letos se določi le svota do 50.000 gl., ki se pokrije iz prihrankov tekočega leta.

Temu nasvetu se pritrdi.

Pri ti priliki predlaga odb. Lenčec, naj se lesni trg že sedaj premesti na sv. Jakoba trg, ker je tam primeren prostor in bode prebivalstvu gotovo ustrezno.

Nasprotujejo mu odb. Turk, Kozak in Šubec, ki je pred 5. leti stavil enak predlog, a prejel zato več podpisanih in brezimnih protestov.

Župan pripomni, da o tej zadevi sedaj še ne kaže razpravljati, ker pride itak pozneje na vrsto, na kar predlagatelj umakne svoj predlog.

Odb. dr. Hudnik nato predlaga, naj se »Gasilni dom« prekrsti v »Mestni dom«, ker je to ime prikladnejše za njegov pomen.

Proti tej spremembi sta odb. Velkavrh in Turk, odb. Kozak pa mu predlaga ime »Mestni gasilni dom«. — Pri glasovanju obvelja dr. Hudnikov predlog.

Na predlog odb. Malija se sklene za stavišče »Mestnega doma« prikupiti svet Sidonije Schreyeve v obsegu 387.12 m² za svoto 500 gl.

Da se poslopje še letos spravi pod streho, sklene se takoj razpisati zidarska, tesarska in krovna dela po naknadno odobrenih podrobnih načrtih do svote 50.000 gl., ostala dela pa posamezno po potrebi, ki pa se izvrše na račun prihodnjega leta.

Temu nasvetu poročev. Žužek, z dostavkom odb. Pavlina, pripomni odb. Turk, naj se vsako delo zase razpiše in oddaja.

O prošnji kranjske hranilnice za stavbne črte oziroma za spremembo projektovane ceste ob onem delu Vodmata, kjer namerava graditi hiralnico za 200 oseb, poroča odb. Pavlin. Po tem nasvetu bi se odcepila projektovana cesta od sv. Petra ceste in bi vodila v ravni črti v Vodmat, kar je priporočljivo posebno iz prometnih ozirov. Ker se pa cesta še ne bo tako kmalu gradila, priporoča poročevalec, da se želji kranjske hranilnice ugodi s pogojem, da odkupi in podere hišo št. 21 ter za cesto potrebni del sveta brezplačno odstopi mestni občini, s pridržkom seveda, da to spremembo regul. načrta oddobri dež. vlada.

Predlogu se pritrdi.

Posestnici M. Zetinovičevi, lastnici hiše v Wolfvovih ulicah tik nove hiše Auerjevih dedičev, je zaukazal magistrat, da mora od vrha do tal razpokani stranski zid podreti in z novim nadomestiti. Proti temu odloku je vložila ugovor, o katerem poroča odb. Žužek. Lastnica te hiše je voljna zid. temelj. in trpežno popraviti, ne zmogla pa bi stroškov za zaukazano delo. Prizivu se deloma ugodi ter se jej naroči, naj v 14. dneh predloži natančen načrt za popravo zidu.

Na 18.000 gl. proračunana kanalizacija na Rimski cesti se odda kranjski stavb. družbi kot najceneji ponudnici za svoto 15.833 gold., ki je delo že pričela. Temu predlogu poročevalca Žužek dostavi odb. Pavlin drug predlog, po katerem naj se iz prihrankov kanalizacije v dogovoru z vlado ob jednom regulira nivel Rimske

ceste od Valvazorjevega trga do Gradišča, ker je vsled novih trotoarjev pred novimi hišami nivel zelo nejednakomeren. Oba predloga se vsprejmeta.

O prošnji A. Kališa za dovoljenje, da postavi nekaj kijoskov in drugih naprav za plakatovanje na raznih krajih mesta, poroča odb. Dimnik. Dovolji se mu postaviti 6 kijoskov, v katerih pa mora preskrbeti prostor za transparentne ure, ki jih napravi mesto, in sicer: na sv. Jakoba trgu, v Zvezdi nasproti kazini, v Lattermanovem drevo-redu pred gledališčem, na Marijinem, Vodnikovem in cesar Jožefovem trgu. Poleg tega sme postaviti do 40 železnih stojal za uradne ter gledališčne oglase in za zasebna naznanila in sicer okolu dreves, ob hišnih vogalih in ob mostovih. Konečno se mu dovoli namestiti dva lesena stojala in sicer jedno ob Gradašici nasproti Trtnikovi hiši, drugo pa ob mostu nasproti Trnovski cerkvi. Za svet, na katerem bodo nameščene te naprave, mora plačati vsako leto 100 gld. in se ob jednom zavezati, da na zahtevo magistrata brezpogojno izprazni določeni prostor.

Konečno poroča odb. dr. Požar o predlogih županovih glede vremenske hišice, za katero se je že dovolilo 1000 gld. K tej svoti se na predlog županov dovoli še do 400 gld. kredita, da se hišica oskrbi z vsemi potrebščinami, tako s samozabeleževalnim toplomerom, s 5. urami, ki bodo kazale čas za Ljubljano, Newyork, Kapstadt, Peking in Melbourne, ter s tablo, s pomočjo katere bo mogoče primerjati čas v ostalih večjih mestih. Glede prostora, kjer naj bi stala ta hišica, predlaga olepševalni odsek, naj se določi novi park pred »Narodnim domom«. Proti temu nasvetu se izrazi odb. Šubic in dr. Tavčar, ki je sploh proti napravi hišice, ter odb. Kozak, ki nasvetuje prostor mej Gerberjevo in Krejčijevo hišo. Pri glasovanju se pritrudi Kozakovemu predlogu.

Ostale točke se deloma odstavijo z dnevnega reda, deloma pa obravnavajo v tajni seji. — Prihodnja seja bo 15. t. m.

Poročilo o zadnji seji pri točki »naprava kanalizacijskih načrtov« nam je v zadnjem delu v toliko popraviti, da poroč. Pavlin ni rekel, da je v poročilu prezrl dva važna momenta, marveč da sta se prezrla v predidoci razpravi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. julija.

(Volilski shod) bode prihodnje nedeljo, dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne na Lahovem pri Blokah v prostorih g. dež. poslanca Fr. Modica. Poročal bode o državnem zboru g. poslanec dr. Ig. Žitnik.

(Osebná dohodarina.) Na mnogostranske želje je odredilo finančno ministerstvo z odlokom dne 20. junija 1898, št. 31.667, da morajo davčna oblastva, ki so odmerila osebno dohodarino, na zahtevo davkoplačevalcev ustmeno ali pismeno pojasniti, iz katerih razlogov se je odmerila višja dohodarina, kakor bi se bila morala na podlagi izpovedi o dohodkih in troških, ali ako dotični ni oddal svoje napovedi, katere svote so se vpoštevale pri določitvi dohodarine. Da se pa onim davkoplačevalcem, ki so prosili tozadevnih pojasnil, predno je izšel ta ukaz, in se jim je ta prošnja odbila, ne godi krivica in se jednako postopa z njimi, kakor z onimi, ki bodo to zahtevali po razglasenju te naredbe, se naroča oblastvom, da ugodno rešijo vse prizive, ki se ne vložijo pozneje kakor 45 dnij od dne, ko se je izdala ta naredba, in to tudi tedaj, ako bi bil ta rok z ozirom na dan dostave že zamujen. Vpogleda v cenilne zapisnike pa ni dovoliti.

(Občine Semič, Kot in Petrova vas — okraja Črnomelj) — so izvolile v svoji seji svojimi častnimi občani kot udanostno zahvalo na uspešnem delovanju za blagor navedenih občin — sledeče gospode: dvorn. svetnika Franc Šukljeja, vladnega svetnika Eduarda Markus na Dunaju in dež. odbornika Franceta Povše v Ljubljani.

(Imenovanja.) Poštni oficijali Dragotin Sticcotti, Ivan Spora, Alfred pl. Resmini, Kornelij Tarasiewicz, Henrik Zuccoli, Josip Suppanzigh in Zmagoslav Cegnar v Trstu imenovani so višjimi poštnimi oficijali.

(C. kr. velika gimnazija ljubljanska) je završila šolsko leto 1897/98 dne 7. t. m. s slovesno sv. mašo. Ravnateljstvo je izdalo o tej priliki običajno letno poročilo, to se pravi »Jahresbericht«,

kajti tako daleč doslej še nismo prišli, da bi izdajala ljubljanska višja gimnazija slovenska izvestja. — Na čelu poročila priobčuje profesor Rajko Perušek znanstveno črtico »Die Aberkios-Inschrift« (Nagrobni napis sv. Abercija). Profesor Perušek je potoval pred par leti po Grškem in Italiji. Z bistrim očesom je opazoval zgodovinske in starinske zanimivosti; za svojega bivanja v Rimu si je mej drugim natančno ogledal v lateranskem muzeju papeževem tudi slavni nagrobni kamen sv. Abercija, katerega je poklonil turški sultan Abdul-Hamid papežu o njegovi petdesetletnici mašništva v znak udanosti in spoštovanja. Ta nagrobni spomenik, oziroma napis njegov je neprecenljive vrednosti za krščansko umetnost, prav posebno pa radi tega, ker je neovrgljiv dokaz, da je priznaval že v prvih stoletjih krščanstva ves katoliški svet rimskega škofa, papeža, kot svojega vrhovnega poglavarja. — kajti ta spomenik je star, kakor se zatrjuje, že nad sedemnajst stoletij. Gospod pisatelj opisuje natančno pa zanimivo nagrobni spomenik, njegovo važnost in življenje sv. Abercija. Toda spis njegov se ne bere morebiti kakor kaka pusta, dolgočasna znanstvena razprava; pisana je sicer za bolj izobraženo občinstvo, toda vendar v zanimivem, poljudnem slogu in jeziku. Imeli bi k temu le nekaj opomniti. Čitali smo že marsikak spis njegovega peresa, a vsakega smo čitali doslej v slovenskem jeziku. Program ljubljanskega gimnazija je namenjen dijakom in inteligenciji naše provincije, — in ker je večina izmed njih slovenska, bi gosp. pisatelj pač bolje storil, da bi se poslužil svoje in naše materinščine! Kolikor nam je znano, vsprejema ravnateljstvo v svoj »Jahresbericht« tudi slovenske sestavke; tako je n. pr. pokojni Marn napisal marsikaj slovenskega v izvestje, in za njim Melcer, Šolar, Pieteršnik, Karlin, Ilesič . . . V drugem delu izvestja priobčuje ravnatelj vsakoletna svoja poročila. Poučevalo je na gimnaziji 27 red. profesorjev, a štirje drugi profesorji so poučevali neobligatne predmete. Učencev je bilo v začetku leta 689, koncu leta 638, 26 manj nego prejšnje leto (radi gimnazije v Kranju). Med temi jih je bilo s Kranjskega 549, iz družih cislitovanskih dežel 83, iz ogerske polovice 4, a dva iz inozemstva. Po materinščini je bilo 526 Slovencev, 107 Nemcev, trije Italijani in dva Hrvata. — Po veri so bili razven jednega protestanta in jednega zedinjenega Grka vsi katoličani. Po klasifikaciji jih je bilo 70 odličnjakov, 412 jih je sicer izvršilo z dobrim vspehom, 81 jih bode moralo v počitnicah še v kakem predmetu študirati, 46 so jih obdarili z dvojkami, a 23 jih je poneslo celo trojko domov. Šolnine so plačali prvi semester 3940 gld., a drugo poluletje 4640 gld., torej v celem letu 8580 gld.! Radi slabega napredovanja bi morali plačati komaj tretjino tega zneska, a vse drugo večinoma radi »entsprechendov« in »hinreichendov«. Čudno se nam zdi, da so v tem oziru gospodje profesorji tako silno hladni in da zapišejo v spričevalo ravno tako »gleichgiltig« »entsprechend«, kakor »befriedigend«, ko vendar vsakdo vé, koliko žrtev velja to siromašnih staršev. — Ustanove na višji gimnaziji so znašale 8756 gld. 46¹/₂ kr., to je nekako toliko, kakor so znosili to leto dijaki v finančno direkcijo. Podpor oziroma dohodkov je imel zavod 506 gld. 68 kr., od česar so dobili potrebni učenci 455 gl. 70 kr. v obleki in gotovini podpore. Denarno gimnazijsko premoženje znaša 8436 gld. 98 kr. Koncem poročila se zahvaljuje ravnateljstvo iskreno vsem dobrotnikom zavoda in gimnazijcev. Šolsko leto 1898/99 se prične dne 17. septembra s slovesno sv. mašo.

(Milo v korist družbe sv. Cirila in Metoda.) G. Vaso Petričič, veletržec v Ljubljani, je vpeljal jako fino toaletno milo v korist družbe sv. Cirila in Metoda, na kar posebno opozarjamo tukajšnje občinstvo, kakor tudi tukajšnje in zunanje trgovce. Posebno opozarjamo na jako ukusno obliko mila ter na krasno izdelane zaklopnice v narodnih barvah, na katerih je videzna tudi podoba sv. Cirila in Metoda.

(Škofjeloška dekliška Marijina družba) ima v nedeljo dne 10. julija mesečni shod na Brezjah. Dojde tja z jutranjim vlakom. Pričakuje se mnogo gorenjskih deklet.

(Krščansko-socijalni shod v Dolini.) V nedeljo popoldne ob 3. uri bo v Dolini v Istri prvi krščansko-socijalni shod. Priredili ga bodo nekateri

krščanski socijalisti iz Trsta; govorilo se bo o zboljšanju kmetijskega stanu, o ustanovljenju posojilnice in o zavarovalnicah za živino. — Shodu želimo mnogo vspeha.

(Iz Poljan pri Škofji Loki.) Dne 2. jul. okoli 11. ure po noči je tresčilo dvakrat v zvonik cerkve Marije Device na Malenskem Vrhu. Pri prvem udarcu je strelovod odpeljal strela pravilno, drugega močnejšega pa ni zmoget. Strela ga je odtrgala in užgala zvonik, ki je začel goreti v temni bliskavi noči liki sveča. Pogorel je ves zgornji del in le sreča je, da so prišli Javorci in Dolinci ter rešili zvonove in lepo cerkev. — Pri farni cerkvi pa je počil krasno in glasno doneči, 140 let stari in 29 centov težki veliki zvon. Pred mesecem se je bil namreč zvenkelj utrgal in dobre tri tedne je bilo tiho. Vsem faranom je že bilo dolgčas po njem. In dobil je nov zvenkelj iz kovanega železa in da bi lepše pel stari zvon z novim zvenkljem, so zvon obrnili. Pa glej nesrečo! Veličastno je prvič zapel, pa tudi zadnjič s svojim lepim glasom. Ljudje so postali pri delu, poslušali mogočen glas zvona in marsikomu je stopila solza v oči. Pri drugem zvonjenju pa mu je zmanjkalo glasu, čim dalje nižje je segal po glasove in zdaj — — — Vneti za čast božjo mislijo menda farani omisliti si štiri nove zvonove in prodati stare. Bog pa nas obvaruj za naprej strele in — počenih zvonov!

(Na mariborskih srednjih šolah) so bili zrelostni izpiti končani minolo soboto. Na gimnaziji so štirje učenci naredili izpite z odliko, dvanajst z dobrim vspehom, pet jih bode ponavljalo čez dva meseca, dva čez jedno leto. Na realki so trije naredili izpite z odliko, trinajst z dobrim vspehom, jeden je »padel« za jedno leto.

(Okupacija Bosne 1878.) Mnogo let trpeli so naši bratje uboga raja pod krutimi Turki v Bosni in Hercegovini. Leta 1878 osvobodila jih je naša slavna vojska turškega jarma. Tega osvobojenja udeležilo se je mnogo naših rojakov Kranjcev in mnogo njih prelilo je tam svojo kri. Dvajset let je sedaj od tedaj in splošno se razodeva želja, da se dvajsetletnica primerno proslavi. In baš v tem letu, ko je jubilejno leto našega presvitlega cesarja, je za to najprimernejši čas. Da se torej to slavlje izvrši, treba je, da se snidejo nekdanji tovariši sobojevniki, in da se o tem pogovore. Povabijo se torej vsi somišljeniki k sestanku dne 9. t. m. ob polu 8. uri zvečer v steklenem salonu gostilne gospoda Ferlinca, kjer se bode dogovorilo, kako je praznovati dvajsetletnico, kaj naj se v ta namen stori in kaki odbor naj se za to izvoli. Tovariši! Pridite torej polnoštevilno omenjenega dne k razgovoru.

Začasni odbor.

(Zdravje v Ljubljani) od 26. junija do 2. julija: Novorojenih bilo je 23, mrtvorojena 2; umrlo jih je 14, med njimi za jetiko 2, vsled mrtvouda 1, vsled samomora 2, za različnimi boleznimi 9; med njimi bila sta 2 tujca in 5 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za vrtico 3.

(Papirnatih goldinarjev) je bilo do konca meseca junija zamenjanih in uničenih 57,192.581; v prometu jih je ostalo še 690.780.

(Topličarjev) je bilo do konca junija v Rimskih toplicah 313, na Slatini 733.

(»Lega Nazionale«) je imela, kakor smo že poročali, svojo veliko skupščino v Tržiču (Monfalcone). Govorniki so gromeli proti Slovanom, a tudi proti Germanom. To nam jako protivno in nevarno društvo deluje z največjo silo in vspehom. Ima namreč tri odseke: tridentinski, julijskih planin in dalmatinski. Tridentinski odsek šteje 41 podružnic in 4599 članov, ki so zadnje leto zbrali 2100 gld. 30 kr. Odsek julijskih planin šteje 59 podružnic, 14.059 članov in je imel dohodkov to leto 38.707 gld. 94 kr. Dalmatinski odsek je imel 12 podružnic, 2952 članov in 12.575 gld. dohodkov. Imovina vseh treh odsekov znaša 166.526 gld. 67 kr. Te številke nam svedočijo, kako so organizovani naši italijanski protivniki, ki nam morajo biti v tem oziru vzgled. Za Dalmacijo se ni treba bati, v Tridentu ni naše zemlje, a največja nevarnost nam preti na Primorskem: v Gorici, Trstu in Istri.

(Razglednice stolnega mesta Ljubljane) založil je trgovec s papirjem in knjigami A. Turk v Ljubljani, tiskala pa jih je »Katoliška tiskarna« v treh različnih bojah. V bodoče izvrševala bo ozna-

čena tiskarna tudi kolorirane razglednice in razne ilustracije, ter ne bode treba domačim trgovcem naročati pri nemških tu- ali celo inozemskih tverdkah.

(Židovska nesramnost.) Prejeli smo nastopne vrstice: Vaš cenjeni list od dne 18. junija t. l., števil. 136 je donesel odstavek pod nadpisom: »Židovska nesramnost«, o čemur sem bil jaz še le pred nekoliko dnevi obveščen in glede tega prosim ozirajte se na § 19 tiskovnega zakona, za vsprejem sledeče objave: »Ni res, da je moja hči proti krščanskemu otroku se izrazila: »Beži, ti smrdiš po krstu!« Moja hči je predobro izobražena, nego da bi bila možna takih izrazov. Pa tudi v dotiko z nikomur ni prišla, da bi imela k takemu izreku povod«. S pozdravom Aleksander Landau. V Ljubljani, dne 7. julija 1898.

Dostavek uredništva: Tudi ta popravek je židovska predrznost; vsakdo, ki ga prečita, vidi, da ni sestavljen v smislu § 19, kajti himne o izobraženosti židove hčere ne bi bilo v popravku prav nič potreba. Sploh pa ne vemo, čemu se žid fotograf Landau jezi in čemu popravlja? Mi smo dotično notico dobili iz popolno zanesljivega vira, pa ker nismo hoteli škodovati, marveč le opozoriti žida Landau-a nato, nismo objavili njegovega imena, ampak le začetno črko in tudi nismo imenovali njegove obrti. Mi torej nismo krivi, da sedaj objavlja žid Landau sam svoje ime, da opozarja sam občinstvo na se, kajti to je jasno, da si naš poročevalec besedij: »Beži, ti smrdiš po krstu«, ni mogel izmisliti, ker so tako grde, da morejo priti le iz židovskih ust.

(Iz Pivke na Krasu.) Delavci, pozor! V nedeljo dne 3. julija t. l. ob 3. uri popoldne bode v Sv. Petru v gostilni gospoda Frana Gržine javen železničarski shod s sledečim dnevnim redom: Vrednost in naloga organizacije. Poročevalec sodrug Etbin Kristan v Trsta.*) Delavci! Železničarji! Udeležite se shoda mnogoštevilno! — Ta oklic čitali smo pretečeni teden raz rudečih listkov, prinešenih po »sodrugih« iz Trsta. Ker to ni za naš kraj nobena posebnost in smo tega že navajeni, so se za to stvar brigali le radovedneži in nekaj tujih socialistov, iz katerih je v večini sestel omenjeni shod, broječ kakih 50 oseb. Talentirani gospod Kristan si je prizadeval po vsi moči, vcepiti navzočim med drugim tudi mnenje, da je socialno-demokratski materijalistični zistem jedino pravi za organizacijo delavstva. Govoril in dokazoval je o tem na dolgo in široko, pri tem pa revež večkrat zašel v protislovje z zdravro pametjo tako globoko, da se opazujočim ni bilo mogoče zdržati smeha. Ugovarjal mu je gospod Fr. Rajčević, kurat iz Trnja, katerega je tudi radovednost prvokrat privedla k socialističnemu shodu. Polemika med gospodom Kristanom, sodrugi in gospodom Rajčevićem je bila zanimiva in poučna. Gospod Kristan je, kakor navadno, tudi tu zastavljajal stvar visoko s tujimi besedami, katerih naše ljudstvo ne ume; zato se je soba praznila, posebno delavci in kmetje so odšli pred zaključkom. Na shod prišel je tudi advokat dr. Keršič (nekateri izgovarjajo Keršič) iz Volavske, kateri je imel besedo in se izrazil, da hoče po dogovoru s Kristanom stopiti v kolo socialne demokracije ter delovati po moči za zboljšanje ljudstva povsod, osobito v tužni Istri. Po govoru tega gospoda smo sodili, da ne bodeta dolgo z materijalistom Kristanom skupaj kaše hladila, ker gospod Keršič je priznal »božanstvo in narodnost«, gospod Kristan pa nasprotno. In res se nismo motili, kajti govori se, da je bil še ta večer razidni kongres dckaj mrzel. K besedi sta prišla še druga dva sodruga, neki črevljar iz Postojine, kateri je predsedoval, in železniški sprevodnik gospod Piskar, katera pa nista vedela povedati drugzega, nego motiti dnevni red, zato se ni pustilo govoriti. Shod se je za našo stran, če tudi pod drugim predstvom, v vsakem oziru dobro izvršil. To dokaže že to, da je imel gospod kurat zadnjo besedo, kateri ni nikdo ugovarjal; sploh se pa tudi ni vprašalo za željo k besedi, temveč se je shod gladko zaključil. Gospodu kuratu Rajčeviću vso čast. Hvala tudi gospodu Kristanu za nedeljsko poučno zabavo! Dal Bog, da se kmalu združimo na krščansko-socialnem polju!

Krščanski socialist.

(Potres v Sinju) je napravil veliko škodo. Najbolj so poškodovane vasi Turjaki, Vojnič, Ko-

*) Tako doslovno na vabilu.

šute, Trilj, Čaporiče in Gardom. V Košutah in Turjaci so vse hiše več ali manj razrušene. V Turjaci sta dve osebi mrtvi, štiri težko ranjene, cerkev, šola in župnišče so malone razvaline. V Košutah so tri osebe mrtve, štiri težko ranjene. V Vojniču je ranjenih 23 oseb, cerkev, župnišče in šola so razvaline. Mnogo škode je v vaseh Otok, Ruda, Jobuka, Grab, Vedrine, Strmend, Bisk in Krušvar. Potres se še vedno ponavlja.

(Dr. V. Jagić) je dné 6. t. m. slavil svojo šestdesetletnico. Rodil se je dné 6. junija 1838 v Varaždinu, gimnazijo je zvršil v Zagrebu, na Dunaju je poslušal klasično filozofijo in slavistiko. L. 1860 je prevzel službo gimn. učitelja v Zagrebu, kjer je ostal sedem let. L. 1857 je ban baron Rauch odpustil iz službe vse one uradnike, ki se niso slepo pokoravali njegovim ukazom, mej drugimi i Jagića, ki pa je ostal do l. 1871 v Zagrebu. Odtod je odšel v Nemčijo in Rusijo ter dobil profesuro na vseučilišču v Odesi. L. 1874 je dobil profesuro slovanske filologije v Berlinu, po smrti Sreznovskega v Petrogradu. L. 1887 je bil poklican na stolico slovanske filologije na dunajskem vseučilišču, kjer še danes deluje kot vreden naslednik svojega velikega učenika Miklošiča. — Pisal je mnogo v »Radu« jugoslovanske akademije, v Berlinu je z A. Leskienom v Lipskem in Nehrngom v Vratislavi pričel izdavat »Archiv für slavische Philologie«, katerega je izšla 19. knjiga. Izdal je »Pisma Dobrovskega in Kopitarja«, »Zografsko evangjelje«, »Marijansko evangjelje«, »Glagolitica« itd. Jagić je še duševno in telesno čil. Na mnoga leta!

(Kornelij Herz — umrl.) Znani pustolovec Kornelij Herz je te dni umrl na Angleškem. Kje je bil rojen, ni znano. Gotovo je le, da je leta 1870 nastopil na Francoskem ter se kot zdravnik udeležil vojske proti Nemčiji. V Parizu si je pridobil mnogo imetja, svetovnoznan pa je postal v panamski aféri. Trdil je namreč, da ima seznam 103 podkupljenih poslancev. Bil je zaupnik Freycinetov in Crispijev. Kornelij Herz ostane tipična oseba v zgodovini moderne korupcije.

Društva.

(Slovensko trgovsko pevsko društvo v Ljubljani) priredi v soboto, 9. julija t. l. na vrtu »Narodnega doma« pri neugodnem vremenu v »Sokolovi« telovadnici prvi koncert s sodelovanjem sl. vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. za osebo. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

(Klub slovenskih biciklistov »Kamnik in okolica.«) Dirka se vrši dne 10. julija t. l., ob 2. uri popoldne s sledečim vspeedom: 1. Pričakanje gostov ob 3. uri popoldne pri vlaku. 2. Razdelitev dobitkov v gostilni Januš. 3. Prosta zabava. — Število dobitkov je 3, in sicer prvi v vrednosti 70 kron, drugi 40 kron in tretji 25 kron. — Vsakemu dirkaču, kateri omenjeno progo ob določenem času prevozi, da se častna znamka. — Vsa narodna društva se uljudno vabijo. — Pri neugodnem vremenu preloži se dirka na prihodnjo nedeljo.

Narodno gospodarstvo.

Zakup eraričnih mitnic.

S 1. januarjem 1899 se bode v zakup dalo pobiranje mitnine pri tudeželnih eraričnih mitnicah v Ježici, Zgornjih Domžalah, Krašnji, Trojani, Drenovi Gorici, na Vrhnikih, v Kalcih, Postojini, v Razdrtem, Senožečah, Colu, Št. Petru, Bitinjah, Bistrici, Medvodah, Kranju, Pristavi, pri Sv. Ani pod Ljubeljem, v Zgornji Kokri, na Otoku, v Javorniku, v Belci pri Dovji v Podkorenu, v Škofelci, na Grosupljem, v Višnji Gori, v Velikem Gabru, v Trebnjem, v Jablani, v Smolenji Vasi, v Poganicah, v Št. Jerneju, Kostanjevici, Krški Vasi, Jesenicah - Ribnici, v Jugorji in Križevski Vasi pri Metliki. Za te mitnice se bode razpisala v kratkem zakupna obravnava. Če bi pa ta ne imela povoljnega vspeha, odredilo se bode od 1. januarja 1899 naprej pobiranje mitnine v lastni režiji c. kr. erarja.

Razpis javnih dražb.

U. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da se bo pri vojnem ministerstvu v Bukareštu vršile dne 22. julija 1898 javne dražbe zaradi dobave 1700 vodnih vedričev iz platna za napajanje konj, 50.000 črnih in 50.000

rudečih uniformskih vrvi in 100.000 ovratnikov iz celuloida in uniformske ovratnice.

Ob enem poroča imenovano ministerstvo, da se bode dne 13. julija t. l. vršila pri ravnateljstvu srbske brodarke družbe v Belgradu ponudbena dražba zaradi dobave jeklene žice.

Razpis dobave lesa.

Pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem magazinu v Zadru se bode dne 8. avgusta 1898 ob 9. uri dopoludne vršila ponudbena razprava zaradi zagotavljenja potrebščine 6600 kubičnih metrov trdega lesa za kurjavo. Sprejemale se bodo le pismene ponudbe. Natančni razglas, pogoji in ponudbeni vzorec se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 8. julija. Dunajski listi poročajo, da skliče podpredsednik drž. zbornice dr. Ferjančič izvrševalni odbor desnice v posvet. Ta vest ni osnovana, ker je posl. dr. Ferjančič prišel na Dunaj v zadevah predsedniških poslov.

Lino, 8. julija. Vitez Strémayr je na potu v toplice tukaj zbolel.

Olomuo, 8. julija. Včeraj so bili zopet večji izgredi. Redarji so morali delati red, a ker so jih množice nagnale s kamenjem, so jih več ranili.

Levov, 8. julija. Lvovski župan je pisal praškemu županu jako laskavo pismo o prijateljskih razmerah mej Čehi in Poljaki.

Levov, 8. julija. Listi pišejo, da vlada več ne skliče letos državnega zbora v posvet, ako se ji ne posrečijo dogovori glede jezikovnega vprašanja.

Krakovo, 8. julija. »Csas« poroča, da včerajšna vest lista »Vaterland« glede tolmačev pri mešanih sodiščih ni resnična.

Rim, 8. julija. Kralj je podpisal dekret, s katerim se preklicuje obsedno stanje za pokrajino Massacarara.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Mej španjsko in ameriško armado pri Santiagu na Kubi je bilo po zadnji veliki bitki pred zalivom sklenjeno premirje, in sicer, kot se je prvotno poročalo, do 5. t. m. opoldne, sedaj se pa poroča, da do včerajšnjega dne. Ker ni nikakih novih poročil z bojišča, se najbrže res še niso spoprijele sovražne čete, marveč čakata oba dela na novo pomoč. General Shafter bi gotovo ne bil ponudil premirja, ako bi si upal obnoviti napad brez novih močij, kajti izguba, ki ga je zadela v zadnjem, baje samo »navideznem« napadu, je bila tolika, da si sam ne upa napasti utrjenega mesta. Treba mu je pred vsem večjih topov, katerih pa še sedaj nima na razpologo.

S filipinskega bojišča tudi ni nobenih poročil. Naznanjeni napad admirala Deweya na Manilo se najbrže še ni izvršil in skoro se zdi, da se je prvemu »zmagovalcu« pri Cavite namignilo, naj prihrani nekoliko vojne slave tudi generalu Meritte, ki se bliža Manili.

Madrid, 8. julija. Kraljica-vladarica je izrekla družini Ceriverovi svoje sočutje in občudovanje, kojega je Spanija dolžna admiralu. — Vlada je dobila dovoljenje porabiti tri milijone za utrdbo španjskih luk.

Madrid, 8. julija. Listi poročajo o bombardovanju Santiagu. Španjske baterije se krepko ustavljajo nasprotniku. Admiral Cervera je brzojavil, da sta padla poveljnika Villaniels in Lazaga. Poslednji, poveljnik ladije »Maria Teresa«, se je baje sam usmrtil.

Madrid, 8. julija. Govori se, da so španjske čete ostavile Santiago ter prodrle sovražnikovo vrsto. Vest se še ne potrjuje. Vlada ni prejela nikakih poročil.

Madrid, 8. julija. General Blanco je brzojavnim potom zahteval denarja od vlade. Minister za mornarico taji, da se Camarovo brodovje vrača v Španijo.

London, 8. julija. Vzdržujejo se vesti, da hoče Španija pričeti z Ameriko obravnave glede premirja. Avstrija posreduje v tej stvari.

Havana, 8. julija. Nadškof v Santiago se je obrnil do generala Blanco s prošnjo, naj pritrdi kapitulaciji mesta, ker bi bilo brezvspešno nadaljevati vojsko in ker je čast Španije in armade že itak rešena. Blanco je odgovoril: Kapitulacija je nemogoča, bojevali se bomo do zadnjega.

Havana, 8. julija. Guverner Blanco je izdal nastopni oklic: Brodovje admirala Cervera je častno podleglo močnejemu nasprotniku v trenutku, ko smo si mislili, da je rešeno nevarnosti, ki mu je pretela v zalivu. Udarec je hud! Vendar bi bilo nečastno sedaj obupati. Pokazati moramo moč, ne slabost. Nadaljevati moramo boj in ga premagati. Močij nam ne manjka. Zaupajmo v Boga in branimo odločno čast domovine.

Washington, 8. julija. Poroča se, da se je boj pri Santiago večeraj zopet pričel.

Washington, 8. julija. Tajnik Long je brzojavil Sampsonu, naj Watsonovo brodovje takoj odrine proti Španiji.

Umrli so:

6. julija. Karol Babnik, strojevodje sin, 1 dan, Koldvorske ulice 30, življenjska slabost.

7. julija. Ana Šimnic, čevljarja žena, 60 let, Vodmat 76, vsled raka. — Ivan Kozelj, izvošček, 33 let, Poljanska cesta št. 40, otrpnenje srca. — Emilij Pleško, sprevednika sin, 7 mesecev, Dunajska cesta 35, božjast.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24. urah v mm.
7	9 zvečer	736,3	14,6	sl. vzh.	skoro jasno	
8	7. jutraj	734,8	10,5	sl. jug	oblačno	1,6
	2. popol.	731,8	21,9	sl. jzah.	skoro oblč.	

Srednja večerajšnja temperatura 15,5°, za 4,0° pod normalom.

VABILO

p. n. društvenikov meščanskega zavoda za nastanitev vojakov v Ljubljani

izrednemu 36. občnemu zboru

kateri bode

v nedeljo, dne 10. julija 1898,

dopoludne ob 1/2 11. uri

v telovadnici II. mestne ljudske šole na Grabnu.

Dnevni red:

1. Poročilo o računskem zaključku za leto 1897. in razdelitev istega med p. n. društvenike.
2. Poročilo o novih pravilih, kakor so bila pri občnem zboru dne 19. decembra 1897 soglasno sklenjena in od visoke c. kr. dež. vlade za Kranjsko potrjena.
3. Sklepanje o predlogu vodstva glede prodaje društvenih posestev in glede razdelitve skupila, kakor tudi obstoječega društvenega denarnega premoženja med društvenike po razmerji deležev.
4. Volitev dveh društvenikov za pregled računa za l. 1898.
5. Volitev 6 društvenikov v vodstvo (§ 13).
6. Posamezni nasveti.

Vodstvo

meščanskega zavoda v Ljubljani.

470 1-1

Oddá se takoj 464 3-3

služba organista in cerkvenika

v št. Juriju pri Šmariji, p. Grosuplje.

I. avstrijski zavarovalni zavod za vojno službo

na Dunaju, l., Goldschmidgasse 10.

Čast nam je sporočiti, da smo svojo

generalno agenturo za Koroško in Kranjsko

izročili gospodu

Francu Drenik-u

(koncesijonovani zavarovalni bureau)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 3.

467 3-1

Ravnateljstvo.

Agenture se ustanove v vseh pokrajinah.

Prospekti se razpošiljajo gratis in franko.

Razpisana in nastopiti je služba orgljavca in cerkvenika

v Ribnici

do 31. oktobra 1898.

Letne plače je nad 500 gld. in prosto stanovanje. Cecilijanci imajo prednost. — Oglasila do 31. avgusta pri zupnem uradu v Ribnici.

466 6-2

Fr. Dolinar, dekan.

IVAN KREGAR

izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

v Ljubljani. Poljanska cesta 8, poleg Alojzijevišča

priporoča se prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom v najnatančnejše izdelovanje

monštranc, ciborijev, ke-
lihov, tabernakljev,
svečnikov, lestencev,
križev *ua* 764 38

iz najboljše kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

Štajersko deželno kopelišče

Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Poličane.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Pitno, kopalno, električno zdravljenje in z mlekom.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Svetovnosloviti glavberjevo - solnato - kisli-kasti vrelo, priporočeni od prvih zdravniških avtoritet proti obolenjem prebavnih in dihalnih organov, in sicer:

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača,
Styria vrelec, preizkušeno zdravilno sredstvo, 303 20-10

razpošilja vselej sveže napolnjeno

deželna glavna zaloga v deželni hiši v Gradcu in kopeliščno oskrbništvu v Rogatec-Slatini.

Deželna rogaška kislá voda se povsodi prodaja.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železoliti in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarška, tesarska, kovaška, ključarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, pečl, kovano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za stropce.

Zaradi opustitve trgovine oblastno dovoljena

popolna razprodaja vsakovrstne železnine po tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železino najceneje naročiti. 293 65

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfanasta, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnico. Svetilke in kovanja za kočlje. Vsakovrstne ključalnice, mesingaste kljčke, pante in zapah. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglje in keglje za kegljanje itd. itd. itd.

Dunajska borza.

Dne 8. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 55 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 20 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 " 85 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 75 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	908 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	358 " 50 "
London vista	119 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 74 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dne 7. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 " 75 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 " 75 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 45 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 75 "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " 60 "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Prijoritete obveznice državne železnice	221 " — "
" južne železnice 3%	181 " 70 "
" južne železnice 5%	127 " — "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	84 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 25 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 60 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3430	— " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	436 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " 75 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	110 " — "
Montanska družba avstr. plan.	163 " 30 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 " — "
Papirnih rubljev 100	126 " 62 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanj za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.